

af någon. *T. sitt bröd*, lefva af tiggeri. *T. ihöp*, samla genom tiggeri. (Ordspr.) *Bättre t. än stjåla*. *T. sig fram*, hjulpa sig fram genom tiggeri. — *Syn*. *Bettla*. — 2) (fam.) Ödmjukt och enträget bedja. *T. något af en*. *T. en om något*. *Jag tigger och ber derom*. *T. om nåd*. *T. sig ifrån*, genom ödmjuka böner utverka, att man slipper ifrån något. *T. sig in*, genom enträgna böner skaffa sig inträde. *T. sig till*, genom ödmjuka böner erhålla, utverka. — *Tiggande*, n. 4.

TIGGARAKTIG, a. 2. Som liknar tiggare eller deras sätt, skick, väsende. — *Tiggaraktighet*, f. 3. — *Tiggaraktigt*, adv.

TIGGARMBREF, n. 5. Bref, hvarti man tigger om något.

TIGGARE, m. 5. — **ERSKA**, f. 1. 4) En, som går omkring och tigger. — *Syn*. *Bettlare*. — 2) (fam.) a) Fattig stackare. — b) En, som ständigt faller besvärlig med sina tiggerier. — *Ss*: *Tiggargarn*, — *flicka*, — *folk*, — *följe*, — *gosse*, — *gumma*, — *koja*, — *kåring*, — *lik*, — *pack*, — *paltor*, — *pojke*, — *påse*, — *slarfsvor*, — *trasor*.

TIGGARFOGDE, m. 2. pl. — *fogdar*. Person, hvars åliggande är att ha uppsigt öfver tiggare och tillse, att de ej få stryka omkring på gator och vägar.

TIGGARHÖGFÄRD, f. sing. Det slags löjliga högfärd, som stundom anträffas hos tiggare och fattiga.

TIGGARMBUNK, m. 2. Se *Franciskaner*.

TIGGARORDEN, m. 2. Se *Franciskanerorden*.

TIGGARSKRIFT, f. 3. Skrift, hvaruti en tiggare eller fattig person anropar någon enskilt eller allmänhetens gifmildhet.

TIGGARSTAF, m. 2. pl. — *stafvar*. Staf, som en tiggare bär i handen. (Fig.) *Bringa till t-ven*, till fattigdom. *Taga till t-ven*, börja att tugga.

TIGGARVIS. På t., såsom tiggare plåga.

TIGGERI, n. 5. Tiggande. *Lefva af t.*

TIGGERSKA, se *Tiggare*.

TIGNARMAN, t'ngnarmänn, m. 5. pl. — *män*. (af *Tigna*, värda, ära) *Tignarmän* kallades i forntiden de, som innehade någon högre värdighet i rikets tjenst.

TIGNARNAMN, t'ngnarnamn, n. 5. (ford.) Värdighetsnamn, titel.

TIGRERA, v. a. 1. Färga till likhet med en tigerhud. — *T-d*, part. pass. Brukas adjektivt och betyder: Fläckig som en tiger. *T. häst*.

TIGRINNA, f. 1. 4) Tigerhona. — 2) (fig.) Omenskligt grym qvinna.

TIK, f. 2. Hynda.

TILJA, t'ilja, f. 1. (af *Tälja*) Golfplanka.

TILJERÄTT, adv. (fam.) Rätt fram utåt en tilja. *Han var så full, att han kunde ej gå t.*

TILL, prep. Betecknar: 1) (i allm.) Rörelse, som har något visst mål, vare sig ställe eller person. *Gå t. fönstret*, t. sängen, t. sjön. *Fara t. staden*. *Resa t. Rom*. *Vägen, resan t. Stockholm*. *Jag följde honom ända t. hemmet*. *Slå, kasta t. marken*. *Kom t. mig*. *Skynda t. henne*. *Trycka någon t. sitt bröst*. — Utbildas för denna bem. ofta med genit. indef. men afser då en rörelse, som åsyftar ett förblifvande på det ställe, dit rörelsen sker. Man säger sålunda: *Gå t. bordet*, t. sängs, för att spisa, hvila. *Gå t. bordet*, t. sängen, betecknar blotta rörelsen, utan något särskilt syfte. *Löpa t. skogs*. *Gå t. sjös*. — 2) Begränsning för en utsträckning, en rymd.

Ryssland sträcker sig ifrån Ishafvet t. Svarta hafvet. *Från vester t. öster*. *Från solens uppgång t. dess nedgång*. *Från himmelen t. jorden*. *Vattnet räckte honom t. knäet*. — 3) Begränsning i tid. *T. år 1856*. *Från jul t. nyåret*. *Dröj dermed t. oftonen*. *Lefva t. en hög ålder*. *Tjugu minuter t. åtta*, öfver sju. *Från dag t. dag*, med hvar dag. — 4) Riktning, mål. *Tala, skriva t. någon*. *Hvad sade han t. dig?* *Skriva t. en ort*. *Vända sig t. någon*. *Hennes ögon voro vända t. mig*. *Vänd det t. mig*, åt mig. *Ställa, adressera sitt tal, ett bref t. någon*. *Brefvet är t. mig*, stäldt, adresserad till mig. *Jag har en bön t. er*, en bön att göra er. — 5) (i vissa uttryck, helst utbildadt med genitiv) Stället, platsen, rymden, der något föregår, någon vistas, o. s. v. *T. sjös*, på sjön eller i något afstånd från land. *T. lands och sjös*. *Ligga t. sängs*. — 6) Beskaffenhet, sätt, hänseende. *Angenäm t. smaken*. *Tidigt man, t. seder och t. sinne*. *Sjuk t. kropp och själ*. *Känna någon blott t. namnet*. *Ett barn t. förståndet*. *Lång t. växten*. *Läkare t. yrket*. *Skilda t. intressen*. *Likna någon t. skapnaden*. — *Syn*. I ansende till. — 7) Tillhörighet. (Uttryckes i latinets med genitiv.) *Lättjan är moder t. alla laster*. *Föten t. ett bord*. *Fadren t. denna flicka*. *Författaren t. ett arbete*. — 8) Öfverlemnande, tilllegnande. *Lemna ett kort t. någon*. *Dedicera ett arbete t. en vän*. — 9) Öfvergång, förflyttning till ett nytt tillstånd. *Förvandla någon t. ett djur*. *Blifva t. sten*. *Krona t. konung*. *Välja t. biskop*. *Öfvergå från nyfikenhet t. beundran*. *Koka t. gröt*, så att det blifver gröt. *Arbeta t. deg*. — 10) Ändamål, af-sigt. *Födås t. lycka*. *Lända t. nytta*. *En dygdig vandel leder t. sällhet*. *Papper t. skrifning*. *Tyg t. en klädning*. *T. förklaring öfver*. *Hvad tjénar det t.?* *Det tjénar t. att öfvertyga honom*. — 11) Föremål, ämne. *Kärleken t. friheten*. *Rätt t. lif*, t. heder. *Skicklig, duglig t. en sak*. *Tillstånd t. jagt*. — 12) Uttrycker att man vinner, bekommer, ådrager sig något. *Arbeta sig t. penningar*. *Läsa sig t. en sjukdom*. *Gå sig t. fotskaft*. — 13) Till brukas att förbinda ett substantiv med ett annat, då det ena genom apposition tillägges såsom predikat. *En lymmel t. karl*, en lymmelaktig karl. *En krona t. vän*, en förträfflig vän. *Han har ett nöt t. dräng*, en nöaktig dräng. — 14) Förekommer i vissa uttryck och talesätt, som ej gerna låta föra sig till någon af föregående bemärkelser. *Sätta ord t. musik*, skriva ord att sjungas på en viss melodi. *Göra t. viljes*, se *Vilje*. *Falla t. foto*, se *Fot*. *Gå t. sitt arbete*, åter börja dermed. *T. salu*, att försäljas. *T. skiftes*, se *Skifte*. *T. fots*, gående. *Så t. sägandes*, se *Såga*. *Gifva t. känna*, se *Tillkännagifva*. — 15) Har emellan tvenne räkneord samma betydelse som: Eller. *Tre t. fyra*. — *T. och med*, prep. Betecknar, att en tidrymd sträcker sig till någon viss uppgifven tidsafdelning eller tidpunkt och äfven såsom gräns inbegriper denna. *Från Söndagen t. och med Onsdagen fick han ej smaka en bit mat*. *T. och med detta året*. — Brukas äfven som konjunktion, i samma mening som: Äfven, ja äfven, hvad mer är. *Han vet t. och med det*. *T. och med barn vela det*. — *Till*, adv. Betecknar: 1) Tillägg, påökning. *Dricka ett glas t.* *Jag har en t. I dag åtta dar t.*, åtta dagar härefter. (Fam.) *Det gör hvarken t. eller ifrån*, har intet att betyda. — 2) Stängning, tillslutning.